

தமிழில் புதுச் செவ்வியல் இலக்கிய நெறி

பேரா. ம. திருமலை

மேனாள் துணைவேந்தர்

தமிழ் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர்

சி

ற்றிலக்கியங்களைப் புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் எனலாம். செவ்வியல் இலக்கியம், கலை முதலியன தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. ஏனைய இலக்கியங்களின்றும் வேறுபட்டவை. அவை தோன்றி வழங்கிய காலத்திற்கும் பின்னர் தலைமையான நிலையில்வைத்துப் போற்றப்பட்டவை. பிற இலக்கியங்களுக்கும் கலைகளுக்கும் வழிகாட்டியாக அமைப்பவை. மிக உயர்ந்த, விழுமிய செய்திகளை மனித இனத்திற்கு வழங்குபவை. தெளிவான இலக்கண மரபுகளை உடையவை. இவை செவ்வியல் இலக்கியம், கலை முதலியவற்றிற்கு கூறப்படும் அடிப்படைப் பண்புகளாகும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்களுக்கு இத்தகைய பண்புகள் உண்டு என்பது குறித்துப் பரிதிமாற்கலைஞர் முதல் இன்று வரை அறிஞர் பலர் கூறியுள்ளனர். இது தொடர்பாக நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் வெளிவந்து சங்க இலக்கியங்களுக்கு அழகூட்டியுள்ளன. செவ்வியல் என்பது

1. பெரிது முதல் தரமானது
2. கல்விக் கூடங்களில் பயிலப்படுவது
3. உயர்தரமான இலக்கியத் தொகுதியாகக் கருதப்படுவது
4. அடிக்கருத்து வடிவ அமைதியில் தொன்மையான கிரேக்க இலக்கிய மாதிரிகளைப் பின்பற்றுவது
5. புனைவியலுக்கு எதிரான தளத்தில் இயங்குவது.
6. ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் தோன்றி நிலை பெறுவது என்று பிரின்ஸ்டன் கலைக்களஞ்சியம் கூறுவதை நினைவிற்கொண்டால், சங்க இலக்கியத்தின் அருமைப்பாடு தெளிவாகப் புரியும்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தொன்மைமிக்க செவ்வியல் இலக்கியக் காலத்திற்கும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கிளர்ந்தெழுந்த புனைவியற் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் புதுச்செவ்வியல் இலக்கியங்கள் தோன்றின. பக்தி இலக்கியத் தொகுதிகள், காப்பியங்கள் போன்ற இலக்கிய வகைகள் இவ்வாறு இடைக்காலத்தில் தோன்றினவெனினும் அவை தனித்துக் கருத்தக்கவை. அவற்றில் புனைவியலின் உணர்வுகள் உண்டு. செவ்வியலின் வருணனை மரபுகள், அடிக்கருத்துக்களின் சாயல்களும் உண்டு. எனினும் அவை தனிவகையின் தனித்துக் கருத்தக்கன.. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கிய மரபுளைப் பின்பற்றத் துணிந்தவை சிற்றிலக்கியங்களே. எனவே சிற்றிலக்கியங்களைப் புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் என்று கூறலாம். புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள், கலை முதலியவற்றைக் குறித்து வரைவிலக்கணங்கள் கூறிய ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வு நூல்கள் பின்வரும் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றன.

1. இலக்கியம், கட்டடக்கலை, இசை முதலிய துறைகளில் செவ்வியல் இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றின் தனிச்சிறப்பான பண்புகளைப் புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள், கலைகள் மீட்டெடுக்கின்றன.
2. ஒரு மொழியில் முந்தைய காலப் பண்பாட்டினை மீண்டும் உருவாக்கும் முயற்சியை உடையது. அதாவது முதன்மையான பண்பாட்டுக் கூறுகளுக்கு மறுவடிவம் தர முயற்சி செய்வது.
3. புதுச் செவ்வியல் இலக்கியம் என்பது செவ்வியல் இலக்கியங்களின் மீது தனித்த மதிப்பையும் ஆர்வத்தையும் காட்டுவது.
4. அறிவாற்றலைப் பயன்படுத்திப் படிப்படியாகச் செம்மைப்படுத்தப்படும் ஒரு கலைதான் இலக்கியம் என்று புதுச்செவ்வியல் கருதியது. இதற்காக ஏற்கனவே வாசகர்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள இலக்கியத் திறன்களைக் கடன்பெற்று, புதுச் செவ்வியல் இலக்கிய திறன்களைக் கடன்பெற்று, அதாவது செவ்வியல் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். கலை வடிவம் உணர்வெழுச்சியினால் மட்டும் பிறப்பதல்ல, அறிவுப்பூர்வமாகச் செப்பனிடப்பட்டு உருவாக்கப்படுவது என்று புதுச் செவ்வியலார் கருதினர். தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியக் கவிஞர்கள் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து இலக்கிய மரபுகள் நடை, உத்தி போன்றவற்றைத் தாங்கள் படைத்த இலக்கியங்களில் பயன்படுத்திக் கொண்டதை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.
5. சமூகத்தின் முதன்மையான பகுதியாகத் திகழ்கின்ற மனிதன் புதுச்செவ்வியல் இலக்கியங்களில் முதன்மையிடத்தினைப் பெற்றான். மனித உணர்வுகள், வாழ்வியல் சிந்தனைகள் பேரிடம் பெறுவதற்கு மாறாக, மனிதனின் செயல்கள், தனிமனிதர்களின் பெருமைகள் சிற்றிலக்கியங்களில் முதன்மை பெறுகின்றன.
6. இலக்கியம் நீதிக் கருத்துக்களை உபதேசிப்பதாகவும் அழகியல் இன்பத்தினை ஊட்டுவதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று புதுச் செவ்வியலார் கருதினர். செவ்வியல் இலக்கியங்களில் காணப்படாத மிகைக் கற்பனை, சொல்லணிகள் முதலான பல உத்திகள் சிற்றிலக்கியங்களில் இடம்பெறுவது இதற்குச் சான்று.
7. முன்மாதிரியான கதைமாந்தர்கள் பரவலாக அனைவரும் அனுபவித்த அனுபவங்கள், அனைவருக்குமான உணர்வுகள், அனைவருக்குமான சிந்தனைகள், அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ரசனைகள் முதலியவற்றுக்குப் புதுச் செவ்வியல் முக்கியத்துவம் தந்தது. தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களில் இறைவனைக்கூட மனித இயல்புகளுடன் படைத்துள்ளமையைக் கருதலாம்.
8. 'கலை கலைக்காக' என்றில்லாமல் 'கலை மனிதனுக்காக' என்ற கொள்கை புதுச் செவ்வியலில் போற்றப்பட்டது. அதாவது கலைப் படைப்பிற்குரிய பொருத்தமான பொருளாக மனிதனைப் புதுச் செவ்வியலார் கருதினர். சிற்றிலக்கியங்களில் தலைவர்களாக மாந்தர்கள் அமைக்கப்பட்டதை எண்ணிப் பார்க்கலாம்.
9. விதிவிலக்கான திறன்களையுடைய மாந்தர்கள் படைக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் பொது மனிதனின் பண்புகளின் சாராம்சமாக இருந்தனர்.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் புதுச் செவ்வியல் இலக்கிய நெறிகுறித்து மேலே காட்டப்பட்ட பல கருத்துக்கள் தமிழ்ப் புதுச்செவ்வியல் இலக்கியங்களான சிற்றிலக்கியங்களுக்கும் பொருந்தி வருவதைச் கூர்ந்து நோக்கினால் உணரலாம். மேற்குறிப்பிட்ட ஏழு கூறுகள் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களில் எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை தனித்தனியே காண்பது சுவையான ஆய்வு அனுபவமாக இருக்கும்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் புதுச் செவ்வியல் இயக்கம் 1769 முதல் தொடங்குகிறது. இவ்விலக்கியப் போக்கு பண்டைய கிரேக்கக் கலையைத் தழுவி நின்றது. புதுச்செவ்வியல் முதலில் இங்கிலாந்து நாட்டிலும் பின்னர் பிரான்சிலும் தோன்றி வளர்ந்தது. ஐரோப்பாவைப் பொருத்தஅளவில் புதுச் செவ்வியல் இயக்கம் ஓவியக் கலையில் தான் முதன்முதலாகத் தோற்றம் கண்டது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் புதுச் செவ்வியல் தோன்றியபோது புனைவியலுக்கும் நவீனத்துவத்திற்கும் எதிரான தளத்தில் இயங்கியது.

புதுச் செவ்வியல் இலக்கியம் ஒரு போக்காக உருவானபோது டி.வி.ஹல்மே, டி.எஸ்.எலியட், விண்ட்ஹாம் லூயிஸ் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றினர். இவர்களது எழுத்து முயற்சிகளின் காரணமாகப் புதுச்செவ்வியல் இலக்கியங்கள் நன்முறையில் வளர்ந்தன. கலை இலக்கியப் படைப்புகளில் பொதுத்திறன் அல்லது ஒரு சீர்மைப்பண்பு பல்வேறு கலைத்திறன்கள் விகிதாச்சார முறையில் இடம்பெறுதல், இலக்கியக் கூறுகளின் ஒருமைப்பாடு முதலிய பண்புகள் சிறப்பான இடம் பெற்றிருந்தன என்று பிரின்ஸ்டன் கலைக் களஞ்சியம் கூறுகிறது. தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒவ்வொரு வகைக்கும் உரிய தனிச்சிறப்பான இலக்கணங்கள் வகுக்கப்பட்டதையும் அவை முறையாகப் பின்பற்றப்பட்டதையும் இங்கு ஒப்புநோக்கி உணரலாம்.

ஐரோப்பியச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் அறிவுச்சார்பு மிகுதியாக இருந்தது. கற்பனைப் பகுதி முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. அறிவொளிக் காலத்தின் தாக்கத்தினால் புதுச் செவ்வியல் ஐரோப்பாவில் இம்முறையில் வளர்ந்தது. தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களில் இன்ன யாப்பில், இன்ன பொருள் குறித்து இத்தனைப் பாடல்கள் இடம்பெறலாம் என்று பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ள வரையறையை நோக்கும்போது கவிதையனுபவத்தை விட வாழ்வியல் நோக்கதை விட, கற்பனையைவிட, கவிதைத் தொழில்நுட்பத்திறன் பேரிடம் பெறுவதை உய்த்துணர முடியும். ஐரோப்பியச் புதுச்செவ்வியலில் ஒரு செய்தி பிழையின்றிச் சரியாகச் சொல்லப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து மேலோங்கியிருந்தது.

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துக்களின் பின்னணியில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் பற்றிக் காணலாம். இக்கட்டுரையில் முன்னறுதி செய்யப்படாத அல்லது வாய்ப்பு கூறெடுத்தல் (Random Sampling) முறையில் தரவுகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன.

திணைப் பாகுபாடு

சங்க அக இலக்கிய மரபுகளுள் முதன்மையானது திணைப்பாகுபாடு. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பன அகத்திணைகள். இவை முதற்கண் நிலங்களைக் குறித்து அந்நிலப் பின்னணியில் இயங்கும் கருப்பொருள்களின் செயல்களின் வழி உரிப்பொருளை விளக்குவனவாகும். எனவே உரிப்பொருளான பாடற்கருத்திற்குக் கருப்பொருள்களின் செயலும், கருப்பொருள்கள் இயங்குவதற்கான நிலமும் இன்றியமையாதன ஆகின்றன. உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் “யாதானும் ஒரு செய்யுட்கண் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் ஒழிய ஏனைய இரண்டும் வரின் கருப்பொருளால் திணையாகும் என்பதூஉம் உரிப்பொருள் தானேவரின் அதனால் திணையாகும் என்பது உம் ஆம்” என்று ‘முறை சிறந்தனவே’ என்பதற்கு விளக்கம் கூறும்போது குறிப்பிடுகின்றனர். இதனால் செவ்வியல் இலக்கியங்களுக்கு நிலப் பின்னணியான இடம் இன்றியமையாதது என்பது புலனாகிறது. இதனால்தான் சங்க இலக்கியங்களில் இட, கால வருணனைகள் பேரிடம் பெறுகின்றன. மனிதர்கள், இயற்கைப் பொருள்களின் இயக்கத்திற்கு அவ்வருணனைகள் பின்னணியாகத் திகழ்கின்றன.

இடப் பின்னணி

அகநானூற்றில் கபிலர் பெருமான் பாடியுள்ள பாடலில் இயற்கை நிகழ்வுகள் பேரிடம் பெற்று மனித வாழ்விற்குப் பின்னணியாகத் திகழ்வதைக் காணலாம். பாடலைக்காண்க.

‘கோழிலை வாழைக் கோள்முதிர் பெருங்குலை
 ஊழுறு தீங்கனி உண்ணுநர்த் தடுத்த
 சாரற் பலவின் சுளையொடு ஊழ்ப்படு
 பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேறல்
 அறியாது உண்ட கடுவன் அயலது
 கறிவளர் சாந்தம் ஏறல்செல் லாது
 நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும்
 குறியா இன்பம் எளிதின் நின்மலைப்
 பல்வேறு விலங்கும் எய்தும் நாட!
 குறித்த இன்பம் நினக்கு எவன் அரிய?
 வெறுத்த ஏள் வேய்புரை பணைத்தோள்,
 நிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு
 இவளும் இணையள் ஆயின் தந்தை
 அருங்கடிக் காவலர் சோர்பதன் ஒற்றிக்
 கங்குல் வருதலும் உரியை பைம்புதல்
 வேங்கையும் ஒள்ளினர் விரிந்தன
 நெடுவெண் திங்களும் ஊர்கொண்டன்றே” (அகநானூறு 2)

இப்பாடல் தமிழறிஞர்களால் பன்முறை எடுத்தாளப்பட்ட சிறப்பிற்குரியது. உள்ளூறை உவமத்தினை விளக்குவதற்குப் பலரும் இப்பாடலையே மேற்கோளாகக் காட்டுவதுண்டு. இதன் பொருள் வருமாறு ‘வளமான இலைகளையுடைய வாழையின் காய்கள் முற்றிக் கனிகளாகத் தொங்குகின்றன. மரங்களுக்கும் கீழே சிறிய சுனை உள்ளது. அதில் நன்னீர் தேங்கி நிற்கின்றது. வாழை, பலாப் பழங்கள் முற்றிக் கனிந்து தாமே உடைந்து பழங்களின் சாறு கசிந்து சுனை நீரில் கலக்கிறது. நீண்ட நாட்களாகச் சுனையில் பழச்சாரும் நீரும் கலந்த கலவை தேங்கி நின்று மதுவாக மாறி இருக்கிறது. அதன் தன்மை இன்னதென்று அறியாமல் அதனை உண்ட ஒரு குரங்கு மயக்கம் கொண்டு தடுமாறுகிறது. தடுமாற்றத்துடன் அருகில் உள்ள சந்தனமரத்தில் ஏற முயல்கிறது. மது தந்த மயக்கத்தினால் மரத்தில் ஏறவியலாமல் அருகில் குவிந்து கிடக்கும் பூக்களின் மீது கிடந்து உறங்கி விடுகின்றது. தலைவனே! உன் மலை நாட்டில் இதைப் போன்று, விலங்குகள் கூடத் தாம் எதிர்பாராத இன்பத்தை அடைகின்றன. நிலைமை இவ்வாறிருக்கும் போது நீ அடைய வேண்டும் என்று விரும்பிய மகிழ்ச்சி உனக்கு கிடைக்காமல் இருக்குமா? அது அரிதா? மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய தலைவி நின் மாட்டுக் குறைவுபடாத அன்பினை உடையவளாக இருக்கிறாள். இவளது தந்தையின் காவலர் எப்போதும் விழிப்புடையவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே பகற்பொழுதில் நீ தலைவியை வந்து சந்திக்கவியலாது. காவலர் கண்கள் சோர்ந்திருக்கும் இரவுப் பொழுதில் நீ இனிமேல் வருவாயாக”.

தலைவியின் நாட்டில் வேங்கை மரங்களில் ஒளியுடைய பூங்கொத்துக்கள் மலர்ந்துள்ளன. சந்திரன் வெண்மையான குளிர்ச்சியான கதிர்களை வீசும் வளர்பிறைக் காலமும் வந்துவிட்டது என்பது இப்பாடலின் கருத்து. குரங்கின் செயலைப் போலத் தலைவன்

தலைவியை மணந்துகொள்ளாமல் காலத்தை நீட்டிப்பதையும் தோழி இதில் குறிப்பாகப் பேசுகிறாள். எனவே இப்பாடல் உள்ளுறை உவமத்திற்குச் சான்றாகிறது. இப்பாடல் செவ்வியல் இலக்கியப் பண்புகளுக்குத் தக்க இலக்கியமாக அமைகின்றது. இதில் நிலப்பின்னணியும் மனித வாழ்வும் இரண்டறப் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுவதை உணர முடிகின்றது. இப்பாடலில் விழுமிய வாழ்வியல் நோக்கு. உயர்ந்த காதல் உணர்வு, தெளிவும் முறைமையும் மிக்க பா வடிவம் என்று அனைத்துச் செவ்வியல் பண்புகளையும் காணமுடிகிறது.

முக்கூடற்பள்ளு - இடப்பின்னணி

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட இயற்கைப் பின்னணி அதற்குப் பிந்திய கால இலக்கிய வகைகள் அனைத்திலும் சிறப்பான இடத்தினைப் பெற்று மிளிர்கின்றன. இரட்டைக் காப்பியங்கள், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் அகநூல்கள், காப்பியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், தலபுராணங்கள் என்ற அனைத்து இலக்கிய வகைகளிலும் இயற்கை வருணனையானது நாடுகாண் காதை, நாட்டுப் படலம், நகரப்படலம், நாட்டுச்சிறப்பு என்ற பெயர்களில் மீண்டும்மீண்டும் புனைவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்புனைவுகளுக்குச் செவ்வியல் இலக்கியப் பண்புகளின் செல்வாக்குதான் காரணம்.

செவ்வியல் இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட இயற்கைப் புனைவு புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்களான சிற்றிலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. முக்கூடற்பள்ளில் இயற்கை வருணனை அமைந்த ஒரு பாடலைக் காணலாம்.

‘வானக் குரிசில் வள்ளலாய் - வரைக்

கோணைப்பரிசு கொள்ளலாய்

வழங்கு மாறும் புறப்பட்டே - புனல்

முழங்கு மாறுந் திறம்பட்டே

தானக் களிறு படிந்திடக் - கொலை

ஏனக் களிறு மடிந்திடத்

தழையின் ஆரம் உந்தியும் - பசுங்

கழையின் ஆரம் சிந்தியும்

கானக் குளவி அலையவே - மது

பானக் குளவி கலையவே

காட்டுச் சாதி வேரிற் போய்க் - குற

மோட்டுச் சாதி ஊரிற் போய்ச்

சேனைப் புரவி அழகனார் - மரு

கோணைப் புரவி யழகுபூந்

தினையை வனத்தில் உதிர்ந்துப் பாலை

யனைய வனத்தை எதிர்ந்ததே’

- முக்கூடற்பள்ளு,41

இப்பாடலில் வானுலகத்தின் தலைவனான இந்திரன் தானே ஒரு கொடையாளனாகவும் திகழ்கின்றான். வானத்தின் வளத்தினை அவன் பூமிக்கு வழங்கினான். மலைகளின் சிறகுகளை அரிந்து அவற்றின் ஆணவத்தை அடக்கியவன். மலைகள் சாய்ந்து கிடப்பதால் அவற்றைக் குளிர்விக்குமாறு மேகங்களை அனுப்பினான். மழை பொழிந்தது. இந்த மழையானது மலைகளின் பல்வேறு வளங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு கீழ்நோக்கிப்

பாய்கிறது. இந்த மழை வெள்ளத்தில் நீராடச் சென்ற களிறுகள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டன. கொல்லும் இயல்புடைய காட்டுப் பன்றிகளும் மடிந்தன. தழைத்திருக்கும் சந்தன மரங்களை வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு ஓடுகின்றது. மூங்கில் மரங்களும் இழுத்துச் செல்லப்பட்டன. காட்டு மல்லிகைச் செடிகள் வெள்ளத்தில் அலைந்து சென்றன. தேன் உண்ணும் இயல்புடைய வண்டினங்கள் கலைந்து ஓடுகின்றன. காட்டு மரங்களும் வேருடன் பிடுங்கப்பட்டு வெள்ளத்தில் மிதந்து சென்றன. குறவர்கள் தங்கியிருக்கும் ஊரின் பகுதிக்குள்ளும் வெள்ளம் புகுந்தது.

குதிரைப் படையையுடைய அழகரின் மருமகனான முருகனைப் போற்றிப் பாடிக் குறவர்கள் குறிஞ்சி நில மக்கள் விளைவித்த திணைக் கதிரகளை உதிர்த்துச் சென்றது மழை வெள்ளம். பாலை நிலத்தைப் போன்று பாழாகிக் கிடந்த பகுதியை நோக்கிச் சென்றது வெள்ளம் என்ற செய்தி கூறப்படுகின்றது.

முக்கூடற்பள்ளு என்ற சிற்றிலக்கியத்தின் பாடற்கருத்து மழையை வருணிப்பதாகும். இயற்கை வருணனைதான் இப்பகுதி, இயற்கை ஓர் இடத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள், உண்டாக்கிய மகிழ்ச்சியுணர்வு போன்றவை தாம் இப்பாடலின் முழுமைச் செய்தி. வளமிகுந்த இப்பகுதியில் நடைபெறும் சில செய்திகள் இந்நூலில் பிற்பகுதியில் கூறப்படவுள்ளன. அதற்கு ஒரு முன்னோட்டம் தான் இப்பாடல். இதில் இயற்கையானது ஒரு காட்சிப் பொருளாக அல்லாமல் இயங்கு பொருளாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்கை அப்பகுதி மக்களுடன் உறவாடி அவா;களுக்கு நன்மை செய்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. அந்த வகையில் இப்பாடலின் இயற்கை வருணனையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். முன்னா;க் காட்டப்பட்ட அகநானூற்றுப் பாடலில் கூட, இத்தகைய ஒரு பயன்பாட்டினை உள்ளுறையாகக் கபிலர் சித்திரித்துள்ளார். எனினும் கபிலரின் பாடலில் உள்ள விழுமிய சிந்தனை முக்கூடற்பள்ளுப் பாடலில் இல்லை. ஆனால் ஓர் இடத்தினை வருணித்தல், அதனை மனித வாழ்விற்குப் பின்னணியாக்குதல் என்ற மரபுகள் செவ்வியல் இலக்கியமான அகநானூறு போன்றவற்றிலிருந்து தான் முக்கூடற்பள்ளு ஆசிரியருக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் - இடப்பின்னணி

குமரகுருபரர் இயற்றிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழில் தாலப் பருவத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு பாடல் இங்கு உணர்ந்து இன்புறத்தக்கது. பாடலைக் காணலாம்.

“தென்னன் தமிழின் உடன் பிறந்த

சிறு காலரும்பத் தீயரும்பும்

தேமா நிழற்கண் துஞ்சுமிளஞ்

செங்கண் கயவாய்ப் புனிற்றெருமை

இன்னம் பசும்புல் கறிக்கல்லா

இளங்கண் றுள்ளி மடித்தல நின்று

இழிபால் அருவி உவட்டெறிய

எறியும் திரைத்தீம் புனற்பொய்கைப்

பொன்னங் கமலப் பசுந்தோட்டுப்

பொன்தாதாடிக் கற்றை நிலாப்

பொழியுந் தரங்கம் பொறைஉயிர்த்த

பொன்போல் தொடுதோ லடிப் பொலன்கூட்டு
 அன்னம் பொலியும் தமிழ் மதுரைக்கு
 அரசே தாலோ தாலேலோ
 அருள்கூல் கொண்ட அங்கயற்கண்
 அமுதே தாலோ தாலேலோ”

-மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ், 24

இப்பாடல் மதுரைத் தலத்தின் சிறப்பை இயற்கை வருணனை நிகழ்ச்சி மூலம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. ‘மதுரை நகரில் உள்ள ஒரு பொய்கையின் கரையில் உள்ள மரங்களின் நிழலில் புதிதாகக் கன்றுகள் ஈன்ற எருமை மாடுகள் கிடந்து உறங்குகின்றன. பொதிய மலையில் தோன்றிய தென்றல் காற்று அம்மாடுகளுக்கு இன்பம் தருகிறது. சிவந்த நெருப்பைப் போன்ற தளிர்கள் நிறைந்த மரங்கள் அம்மாடுகளுக்கு நிழலைத் தந்துதவிக்கின்றது. உறக்கத்தில் ஆழந்திருக்கின்ற எருமை மாடுகள் தாங்கள் ஈன்ற கன்றுகளை எண்ணியபோது அவற்றின் மடியிலிந்து பால் சுரந்து ஒழுகி அருவி போல் ஓடி அலைகளுளையுடைய பொய்கை நீரில் கலக்கின்றது. இவ்வளவு சிறப்பிற்குரிய பொய்கையில் மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மலர்களின் பொன்னிறமான மகரந்தங்கள் சொரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இம்மகரந்தத் துகள்கள் அப்பொய்கையில் நீந்திக்கொண்டிருக்கின்ற அன்னப் பறவைகளின் மீது வீழ்ந்து அவற்றையும் பொன்னிறமாக மாற்றி விட்டன. அப்பொய்கையில் பொன்னிறத்து அன்னப் பறவைகள் நீந்திக்கொண்டிருப்பதைப் போல் காட்சி புலப்படுகிறது. இத்தகைய சிறப்பிற்குரிய மதுரை நகருக்கு அரசியே என்று மீனாட்சியம்மையைப் போற்றுவதாக இப்பாடல் அமைந்திருக்கின்றது.

சங்கப் பாடலான அகநானூற்றுப் பாடலில் தலைவனின் சிறப்புகளை விளக்க குறிஞ்சி நிலத்தின் இயற்கை வளம், அங்கு வாழும் குரங்கின் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை ஆகியவை எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. அதே முறையில் சிறிதுகூட மாற்றமின்றி, மதுரை நகரின் மீனாட்சியம்மையின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்ட இயற்கை நிகழ்வு, கன்றுகளை ஈன்ற எருமைகளின் அன்புணர்வு, அவற்றின் இன்பமான வாழ்க்கை இயற்கை வளம், அன்னப் பறவைகளின் தோற்றம் என்ற செய்திகளைக் குமரகுருபரர் புனைந்து காட்டுகின்றார். இயற்கையின் பின்னணியில் மனித வாழ்வை விளக்குதல் என்ற செவ்வியல் இலக்கியப் பண்பு சிற்றிலக்கியங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ள பாங்கினை ஒருவாறு உணரலாம். இதன் காரணமாகத்தான் சிற்றிலக்கியங்களைப் புதுச்செவ்வியல் இலக்கியங்கள் என்று கருத முடிகிறது.

அலர்

சங்கச் செவ்விலக்கிய வருணனை மரபுகள், எடுத்துரைப்பியல் முறைகள் புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் எழுத்தாளப்பட்ட பாங்கு முன்னர் விளக்கப்பட்டது.

செவ்வியல் இலக்கியங்களின் பல அடிக்கருத்துக்கள் புதுச்செவ்வியல் இலக்கியங்களில் எங்ஙனம் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை இனிக் காணலாம். குறுந்தொகையில் சேந்தன் கீரனார் பாடியதாக உள்ள பாடலைக் காணலாம்.

‘அலர்யாங் கொழிவ தோழி பெருங்கடற்
 புலவுநா றகன்றுறை வலவன் றாங்கவும்
 நிலலாது கழிந்த கல்லென் கடுந்தேர்
 யான்கண் டனனோ விலனோ பானாள்

ஓங்கல் வெண்மணற் றாழ்ந்த புன்னைத்
தாதுசேர் நிகர்மலர் கொய்யும்
ஆய மெல்லா முடன்கண் டன்றே”

(குறுந்தொகை 311)

இப்பாடல் ஊரில் அலர் எழுந்ததைக் குறித்து அஞ்சிய தலைவி, தோழியிடம் கூறியதாக அமைகின்றது. கடற்கரைத் துறைக்கண் உள்ள சாலையில் தலைவின் தேர் விரைந்து செல்கிறது; தேரில் தலைவன் இருக்கிறான். தேரைச் செலுத்தும் வலவன் (தேரோட்டி) நிறுத்த முயற்சி செய்தபோதும் அவனது கட்டுப்பாட்டை மீறித் தேர் விரைந்து செல்கிறது. இந்தத் தேரினையும் அதில் பயணம் செய்யும் தலைவனையும் நான் கண்டேனோ இல்லையோ, இவ்வூரிலுள்ள புன்னை மரங்களின் ஒளி பொருந்திய மகரந்தங்களைச் சேகரித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த மகளிர் அனைவரும் கண்டனர். எனவே இதனால் உண்டாகும் பழிச் சொற்கள் (அலர்) எவ்வாறு தீரும் என்று தலைவி கேட்பதாக இப்பாடலின் கருத்து அமைகின்றது. இப்பாடலின் உள்ளார்ந்த கருத்து, தலைவியைச் சந்திக்கத் தலைவன் தொடர்ச்சியாக வந்து செல்கின்றான்; அதனை ஊரிலுள்ள இளம்பெண்கள் கண்டு விட்டனர். அவர்கள் இதனைப் பற்றி மறைமுகமாக உரையாடுகின்றனர் என்பதாகும். இதனைத் தலைமகள், தோழியிடம் உரைப்பதாகப் பாடல் அமைந்திருக்கிறது.

அலர் - அழகர் கிள்ளை விடு தூது

அலர், அலரச்சம், அலரறிவுறுத்துதல் போன்றவை செவ்வியற் கால இலக்கியங்களில் பன்முறை பயின்று வரும் அடிக்கருத்துக்கள். சங்க காலத்திற்குப் பின்னர் பல நூற்றாண்டுகள் கழித்துத் தோன்றிய ‘அழகர் கிள்ளை விடு தூது’ என்னும் நூலில் அலர் குறித்த செய்தி அடிக்கருத்தாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்த பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர் எழுதியது. ‘அழகர் கிள்ளை விடு தூது’ நூலாகும். இனி, பாடலைக் காணலாம்.

‘சொல்ல எழுந்தொருவர் சொல்லாமுன் - வெல்லுமதன்
அம்பலர் தூற்ற அடர்ந்து வருமுன்னே
வம்பலர் தூற்ற வருமுன்னே - கும்பமுனி
வாயின் நுரையடங்க வந்த கடலடங்கத்
தாயின் உரையடங்கத் தத்தையே நீயுரையாய்?

- அழகர் கிள்ளை விடு தூது, 231-233

இப்பாடல் முன்னர் காட்டிய தலைவி, தோழிக்கு உரைத்த குறுந்தொகைப் பாடல் போன்றதல்ல ஆனால் அலர் எழுந்துள்ளது குறித்துக் கூறுவது. தலைவனிடம் தத்தையைத் (கிளியை) தூதாக அனுப்பும் முறையில் அமைந்த பாடல். குறுந்தொகைப் பாடலுக்கும் அழகர் கிள்ளை விடு தூதுப் பாடலுக்கும் உள்ள ஒப்புமை ‘அலர்’ குறித்த அச்சம் மட்டும் தான். ‘அழகர் பெருமான் பள்ளியெழுந்து இருக்கும் சமயத்தில் மற்றவர்கள் ஏதேனும் கூறுவதற்கு முன்னரே நீ அவரைச் சந்தித்துப் பேச வேண்டும். மன்மதன் என் மீது கணைகளை ஏவும் முன்னர் (அம்பலர் தூற்ற அடர்ந்து வருமுன்பே), அயலவர் பழி தூற்றும் முன்னர் என் நிலையை நீ அழகர் பெருமானுக்கு உரைத்தல் வேண்டும். கும்பமுனி எனப்படும் அகத்தியன் வாயில் கடல் அடங்கி ஓடுங்கியதைப் போல என் திறத்திலும் தாயின், தமரின் அவர் பேச்சுக்கள் அடங்கும்வண்ணம், கிள்ளையே நீ சென்று தூதுவரைப்பாயாக என்று தலைவி கூறும்முறையில் மேற்காட்டப்பட்ட பாடல் அமைந்திருக்கிறது.

குறுந்தொகையில் அலரின் விளைவுகள் குறித்துத் தலைவி அஞ்சுவதாக உரிப்பொருள் அமைகின்றது. அதில் அச்சத்துடன் வருத்தமும் தொனிப்பொருளாக அமைகின்றது. அழகர் கிள்ளை விடு தூதுக் கண்ணிகளில் விரைவாகத் தன்னை வரைந்து கொள்ளுமாறு தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தும் எண்ணம் மட்டுமே புலனாகின்றது. குறுந்தொகைப் பாடலின் செம்மாந்த நடையும் உணர்வு வெளிப்பாட்டில் மறைமுகத் தன்மையும் பொதிந்திருக்கின்றன சிற்றிலக்கியப் பாடலில் இத்தகைய விழுமிய பண்பு காணப்படவில்லை. எனினும் பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர், அவர் என்னும் அடிக்கருத்தினைச் சங்க இலக்கியத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு தன் காலத்திய இலக்கிய நெறிக்கு ஏற்ற வகையில் அமைத்திருக்கிறார் அதாவது செவ்வியல் இலக்கியத்தின் சாயல் பெற்றதாகத் தம் படைப்புக்களை ஆக்கியுள்ளார் என்று கொள்வது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

உடன்போக்கு

சங்கச் செவ்வியல் அக இலக்கியங்களில் சிறப்பான ஒரு துறை உடன்போக்கு என்பதாகும். ‘படிகடவா இளமங்கை, பிறந்த வீட்டைத் துறந்து பெற்றோரை மறந்து முன்பின் அறியா ஆடவனைக் காதற் கொழுநன் என நம்பி, கரடுமுரடான வழியில்” உடன்போக்கில் செல்வாள் என்று மூதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார் கூறுவர். தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்கில் செல்லுதல், வழிப்பயணம், தலைவியின் தமர் உறும் துன்பம் என்றின்ன பல செய்திகள் சங்க அகப்பாடல்களில் முக்கியமான இடத்தினை வகிக்கின்றன.

கலித்தொகையில் உடன்போக்கில் சென்ற தலைவனையும் தலைவியையும் கண்டு மனத்திற்குள் மகிழ்ந்து கண்டோர் கூறியதாக வரும் பாடல் சிறப்புமிக்கது. உடன்போக்கில் சென்ற தலைவன், தலைவி இருவரையும் தேடிக்கொண்டு தொடர்ந்து வந்த செவிலித்தாயை நோக்கிக் கூறுவது பின்வருமாறு:

“..... கண்டனம் கடத்திடை

ஆணெழில் அண்ணலோ டருஞ்சரம் முன்னிய

மாணிழை மடவரல் தாயிர் நீர்போறீர்

பலவுறு நறுஞ் சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை

மலையுளே பிறப்பினும் மலைக்கவை தாம் என் செய்யும்

நிணையுங்கால் நும்மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அணையளே

சீர்கெழு வெண் முத்தம் அணிபவர்க் கல்லதை

நீருளே பிறப்பினும் நீர்சகவைதாம் என் செய்யும்?

தேருங்கால் நும்மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அணையளே

ஏழ்புணர் இன்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை

யாமுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதாம் என்செய்யும்?

குழுங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங் கணையளே

என வாங்கு இறந்த கற்பினாட்கு எவ்வம் படரன்மின்

சிறந்தாணை வழிபடீச் சென்றனள்

அறம் தலை பிரியா ஆறுமற் றதுவே”

-கலித்தொகை,9

இலக்கிய மேடைகளில் மிகுதியாகப் பேசப்பட்ட இப்பாடலின் பொருள் வெளிப்படையானது. தலைவனுடன் தலைவி உடன்போக்கிற் சென்ற பின்னர், செவிலித்தாய் தலைவியைத் தேடிக்கொண்டு செல்கிறாள். வழியில் எதிர்ப்பட்ட துறவியர் (முக்கோற் பகவர்) செவிலித்தாயை நோக்கிக் கூறுவது இப்பாடல். சந்தனம், மலையில் தோன்றினாலும் மலைக்குப் பயன்படுவதில்லை. அதுபோல மகளைத் தாங்கள் வளர்த்தாலும் அவள் தங்கட்குப் பயன்படமாட்டாள். தலைவனுடன் தான் அவளது வாழ்க்கை இணையும், இது தான் உலகியல் உண்மை. அதைப் போலக் கடலில் தோன்றிய முத்து கடலுக்குப் பயன்படுவதில்லை. மாலையாகக் கோர்த்து அணிபவர்களுக்கே பயன்படும். அதைப் போலவே நல்ல இசை யாழில் பிறந்தாலும் அது கேட்பவர்களுக்கல்லாமல் யாழுக்குப் பயன்படுவதில்லை. அதனால் தலைவிக்குத் துன்பம் செய்து அவளைத் தலைவனிடமிருந்து பிரித்து விடாமல், அவளைத் தலைவனுடன் சேர்ந்து வாழச் செய்வதே அறமாகும் என்கின்றனர். இதுவே இப்பாடலின் கருத்தாகும். ஆழ்ந்த வாழ்வியல் பார்வைகொண்ட இப்பாடல் தமிழ் இலக்கியத்தின் முடிமணியாகக் கருதத்தக்கது.

உடன்போக்கு - நந்திக்கலம்பகம்

செவ்வியல் இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட உடன்போக்கு என்னும் அடிக்கருத்து, பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்களில் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக எடுத்தாளப்படுவதுண்டு. கலம்பக இலக்கியங்களில் இவ்வடிக்கருத்தினைக் காணலாம். நந்திக் கலம்பகத்தில்

‘கவரிச் செந்நெல் காடணி சோலைக்

காவிரி வளநாடன்

குமரிக் கொண்கன் கங்கை மணாளன்

குரைகழல் விறல் நந்தி

அமரில் தெள்ளாற் றஞ்சிய நெஞ்சத்

தரசர்கள் திரள் போகும்

இவரிக் கானத் தேகிய வாறு என்

எழினகை யிவனோடே?”

-நந்திக்கலம்பம், 28

என்று வரும் பாடல் உடன்போக்குடன் தொடர்புபடுத்தி நந்தி மன்னனின் சிறப்புக்களைப் பேசுவது. ‘நந்திவர்மன் செந்நெல்லும் பூஞ்சோலையையும் உடைய நாட்டின் தலைவன். அவன் கங்கை நதித் தீர்த்திற்கும் தலைவன், தெள்ளாறு எனுமிடத்தில் நடந்த போரில் நந்திவர்மனுக்கு அஞ்சிய மன்னர்கள் கூட்டம் கூட்டமாகப் போகும் இந்த தீயையுடைய காட்டிலே அழகிய பல்வரிசையை உடைய என் மகள் இந்த ஆண்மகனோடு சென்றது எவ்வாறு?’ என்று செவிலித்தாய் பேசுவதாக இப்பாடல் அமைந்திருக்கிறது. இப்பாடலில் உடன்போக்கில் சென்ற தலைமக்களின் மனவுணர்வுகளோ, தேடிச் சென்ற தாயின் அவல உணர்வுகளோ, கூறப்படவில்லை. வழியின் வெம்மைகூட இதில் விரித்துரைக்கப்படவில்லை. நந்திவர்மன் தென்குமரி முதல் கங்கை வரை தலைவனாக இருப்பதும், தெள்ளாற்றுப் போரில் அவன் பெற்ற வெற்றியுமே சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்தச் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கு ‘உடன்போக்கு’ என்ற சங்கச் செவ்வியல் இலக்கிய அடிக்கருத்து பயன்படுத்தப்படுகின்றது. செவ்வியல் இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட வாழ்வியல் அனுபவமும் எதார்த்தப் பண்பும் உணர்வுச் சூழல்களும் இப்பாடலில் இல்லை என்பது விரித்துரையாமலே விளங்கும். சங்கப் பாடலில் உடன்போக்கில் சென்ற தலைவியின் அச்சவுணர்வு, தமர்களைப்

பிரிந்த துன்பவுணர்வு போன்றவை முக்கியமாக இடம்பெறும். தலைவியை உடன்போக்கில் அழைத்துச் சென்ற தலைவனின் குற்றவுணர்வு, தலைவியை மனம் கோணாமல் கவனிக்கும் அன்புணர்வு போன்றவையும் வெளிப்படும். தலைவியைப் பிரிந்த நற்றாய், செவிலித்தாய் போன்றோரின் உணர்வுகளுக்கும் சங்கப் பாடல்களில் இடமுண்டு. ஆனால் பிற்காலப் புதுச்செவ்வியல் பாடல்களில் இந்த உணர்வுகள் முக்கிய இடம் பெறுவதில்லை. மன்னனைப் புகழ்ந்துரைப்பதற்கு உடன்போக்கு என்ற துறையின் வரைச்சட்டகம் (Frame Work) மட்டும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மன்னனைப் புகழ்வதற்கான வழிமுறைகளை வடிவங்களை வேறு எங்கும் தேடாமல், சொந்த இலக்கிய மரபிலிருந்தே புலவர்கள் தேடி எடுத்துக் கொண்டனர் என்பதுதான் உண்மை. காலகட்டங்களைக் கடந்தும் செவ்வியல் இலக்கிய மரபுகள், வடிவங்கள் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றன என்பதற்கு இவையெல்லாம் தக்க சான்றுகளாகும்.

உடன்போக்கில் தலைவன்

உடன்போக்கில் தலைவியை அழைத்துச் செல்லும்போது தலைவன் அவள் மனக்குறிப்பை உணர்ந்து இனிமையாக உரையாடிக்கொண்டே அழைத்துச் செல்வான் செல்ல வேண்டிய ஊர் மிகத் தொலைவில் இருந்தாலும் தலைவியிடம் ஊர் அருகில் இருப்பதாகவே தலைவன் கூறுவான். தாய், தந்தை, உடன்பிறந்தோர், தோழியர் என்ற அனைவரையும் பிரிந்து தலைவனுடன் உடன்போக்கில் வரும் தலைவியை மகிழ்ச்சியுடன் காப்பாற்ற வேண்டியது தலைவனின் கடமையல்லவா? அதனால் தலைவன், தலைவியை நோக்கி இனிய சொற்களையும் நம்பிக்கை தரும் செய்திகளையும் கூறுவான். இத்தகைய பாடல்கள் பல சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. சான்றுக்காகப் பின்வரும் நற்றிணைப் பாடலைக் காண்க.

‘வருமழை கரந்த வால்நிற விசம்பின்

நுண்துளி மாறிய உலவையம் காட்டு

ஆல நீழல் அசைவு நீக்கி

அஞ்ச வழி அஞ்சாது அசைவழி அசைஇ

வருந்தாது ஏகுமதி வாலிழைக் குறுமகள்

இம்மென் பேரலர் நும்மூர்ப் புன்னை

வீமலர் உதிர்ந்த தேன்நாறு புலவின்

கானல் வார்மணல் மரீஇ

கல்லுறச் சிவந்தநின் மெல்லடி உயற்கே”

நற்றிணை, 76

அம்மூவனார் பாடிய பாலைத்திணைப் பாடல் இது. உடன்போக்கில் தலைவனின் செயல்களை இப்பாடல் நுட்பமாக உணர்த்துகிறது. “நாம் செல்கின்ற இந்தக் காட்டு வழியில் மழை பெய்யக்கூடிய சூழல் இப்போது இல்லை. காற்று சுழன்றுசுழன்று வீசிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் உடன்போக்கில் புறப்பட்டு வரும் முன்னர், உனது ஊரில் மெல்லிய அலர் தூற்றலைப் பெண்கள் செய்தனர். அலர் தூற்றுகின்ற பெண்கள் உள்ள உன்னுடைய ஊரில், புன்னை மரத்தின் மலர்கள் மிகுதியாக உதிர்ந்து கிடந்ததால் தேனின் மணம் வீசியது. அதே சமயம் கடற்கரைப் பகுதிக்கேயுரிய புலால் நாற்றமும் இருந்தது. அந்த ஊரைச் சேர்ந்த நீ கற்கள் நிறைந்த பாதையில் நடந்ததால், உனது சிவந்த மெல்லிய அடிகள் வருந்தின. எனவே உன் கால்கள் மேலும் வருந்தாமல் இருக்கச் சிறிது தங்கிச்

செல்வோமாக. இப்போது நாம் சென்று கொண்டிருக்கும் பாதை காற்று வீச, அழகுடையதாக இருக்கின்றது. இங்குள்ள ஆலமரத்தினடியில் சிறிது இளைப்பாறிச் செல்வோம். அச்சம் தோன்றுகின்ற இடங்களில் கூட, நீ அஞ்சாமல் வரலாம். எங்கெங்கு தங்கிச் செல்ல விரும்புகின்றாயோ அங்கெல்லாம் தங்கி வருத்தம் சிறிதும் இன்றி என்னுடன் வருவாயாக என்று தலைவன் கூறும் முறையில் இப்பாடல் அமைந்திருக்கின்றது. நுட்பமான உளவியல் கூறு பொருந்திய பாடல் இது.

உடன்போக்கில் தலைவன் - தில்லைக் கலம்பகம்

உடன்போக்கில் தலைவியின் ஐயமும் வருத்தமும் தீருமாறு பேசும் செவ்வியல் இலக்கிய மரபினை எடுத்துக் கொண்டு பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்கள் (புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள்) வெவ்வேறு நோக்கங்களுடன் புனைவுகளைச் செய்திருக்கின்றன. 'தில்லைக் கலம்பகம்' என்ற இலக்கியத்தில் இறையருளை நாடிச் செல்கின்ற ஆன்மாவை ஆற்றுப்படுத்திப் பேசும் முறையில் அமைந்த பாடல் ஒன்றைக் காணலாம்:

'நிதம்படத் தட மயிலே கொள்ளிடங் கடந்தோம்

இனிச் சற்று நேரம் சென்றால்

பதம் பரவும் ஆயிரங்கால் மண்டபமும்

திருமதிலும் பசும்பொன் தேரும்

சதம் பெறுகால் மண்டபமும் சிவகங்கையுடன்

கனக சபையும் தில்லைச்

சிதம்பரமும் கோபுரமும் தில்லை மூவராயிரவர்

தெருவும் தானே"

-தில்லைக் கலம்பகம்

இப்பாடலில் நீண்ட தொலைவு நடந்த ஒரு பெண்ணிடம், போக வேண்டிய இடம் அருகில் வந்துவிட்டது என்று கூறும் முறையியல் பொருந்தியிருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாறு பிற்காலப் புதுச்செவ்வியல் இலக்கியம் பண்டைய செவ்வியல் இலக்கியத்தின் சிற்சில மரபுகளை எடுத்தாண்டுள்ளதை உணர்ந்து இன்புறலாம்.

நெஞ்சொடு புலம்பல்

சங்க இலக்கியங்களில் சிறப்பு வாய்ந்த பிறிதொரு துறை 'நெஞ்சொடு புலம்பல்' ஆகும். இல்லறம் நடத்துவதற்குப் பொருள் இன்றியமையாதது என்பதால் தலைவன் பிரிந்து செல்ல எண்ணுகிறான். ஆதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தலைவி வாய்ச்சொற்கள் மூலமாக எதனையும் கூறித் தலைவனைத் தடை செய்யவில்லை. தன் உடல் மாறுபாடுகள் உணர்த்தும் உடல் மொழியின் (Body Language) மூலமாகவே தலைவனுக்குச் சில செய்திகளை உணர்த்தி விடுகின்றாள். தலைவியின் எண்ணப்போக்கைப் புரிந்துகொண்ட தலைவன் தன் மனத்துக்குள்ளே பேசுவதாகச் சில கருத்துக்களைக் கூறுகிறான். இது 'நெஞ்சொடு சொல்லிச் செலவமுங்கியது' என்ற துறையாகிறது.

இச்சூழலை விளக்கும் அரிய பாடல் ஒன்று அகநானூற்றில் காணப்படுகின்றது. பாடல் மிக நீளமானது என்பதால் சில அடிகளை விட்டுவிட்டுக் காணலாம்.

'அளிநிலை பெறாது அமரிய முகத்தள்

விளிநிலை கொள்ளாள் தமிழள் மென்மெல

நலமிகு சேவடி நிலம் வடுக்கொளாஅக்

குறுக வந்து தன்சூர் எயிறு தோன்ற
வறிதகத்து எழுந்த வாயல் முறுவலள்
கண்ணியது உணரா அளவை ஒண்ணுதல்
வினை தலைப்படுதல் செல்லா நினைவுடன்
.....
.....

பரல்முரம் பாகிய பயமில் கானம்
இறப்ப எண்ணுதிர் ஆயின் - அறத்தாறு
அன்று என மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
அன்ன வாக என்னுநள் போல
முன்னம் காட்டி முகத்தின் உரையா
ஓவச் செய்தியின் ஒன்று நினைந்தொற்றிப்
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொடு
ஆகத்து ஒடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்
தூநீர் பயந்த துணைமை பிணையல்
மோயினள் உயிர்த்த காலை
மணிஉரு இழந்த அணியழி தோற்றம்
கண்டே கடிந்தனம் செலவே - ஒண்டொடி
உழைய மாகவும் இனைவோள்

பிழையலள் மாதோ பிரிதும் நாம் எனினே” -

அகநானூறு, 5

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பாடிய இப்பாடலில், தலைவனின் பிரிவைக் குறித்துத் தலைவி மனம் வருந்துகிறாள். ‘நான் மிகுதியாகப் பாராட்டியதால் பிரிந்து செல்லப் போகிறேன். என்பதை உணர்ந்து கொண்டாள். எனவே தன் வருத்தம் புலப்படும்படியாக கால்களை நிலத்தில் ஊன்றி நிலத்தில் வடு ஏற்படும் படியாக நடக்கிறாள். இதுவரை பற்கள் வெளியே தெரியாமல் சிரித்தவள், இப்போது துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும்முறையில் பற்கள் தெரியும்படி சிரிக்கிறாள். நான் நின்னைப் பிரிய மாட்டேன் என்று கூறிய உறுதிச் சொற்கள் பிழைத்தமை தோன்ற முகத்தில் குறிப்பினைக் காட்டுகிறாள். தன் புதல்வனின் மலர் மாலையணிந்த தலையை அணைத்துக்கொண்டு மூச்சு விடுகிறாள். மூச்சுக் காற்றின் வெப்பத்தினால், புதல்வனின் தலைமாலையில் உள்ள பூக்கள் வாடிக் கருகி விடுகின்றன. தலைவியின் மனத்தின் ஏமாற்ற வெக்கையினால் மலர்கள் வாடின என்பதைத் தலைவன் உணர்ந்து கொண்டதால் ‘கடிந்தனம் செலவே’ என்று கூறிப் பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்க்கிறாள். இதுதான் இவ்வகநானூற்றுப் பாடலின் கருத்து. இடையிலான போராட்டம் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவன் தன் மனத்துடன் பேசுவதுதான் இப்பாடலில் வரைச்சட்டகம். இதில் தகுந்த உணர்ச்சிகள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இப்பாடல் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களிடையே பரவலாகப் பேசப்பட்ட பாடல்.

நெஞ்சொடு கிளத்தல் - நந்திக்கலம்பகம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பரவலாகப் புகழ் பெற்றிருந்த எடுத்துரைப்பியல் முறைதான் (Narratology) தலைவன் தன் நெஞ்சொடு புலம்பியது. இந்த வரைவுச்சட்டகத்தினை எடுத்துக்கொண்டு, மன்னனைப் புகழும் நேர்க்கோடு இலக்கியம் படைத்த புலவர்கள் தங்கள்

புனைவுத்திறனைக் காட்டினார். நந்திக் கலம்பகம் பாடிய புலவர், நந்திவர்மனையும் காஞ்சி நகரத்தையும் நெஞ்சொடு புலந்து கூறிப் பாராட்டுகின்றார். இனிப் பாடலைக் காணலாம்.

கோதை சோரிற் சோர், கொங்கை
விம்மில் விம்மிக் குறுமுறுவல்
சோதி வெளுக்கில் வெளு மருங்குல்
துவளின் நீயுந் துவள் கண்டாய்
காது நெடுவேல் படை நந்தி
கண்டன் கச்சி வளநாட்டு
மாதர் இவரோடு உறுகின்றாய்
வாழி மற்றென் மடனெஞ்சே”

இப்பாடலில் தலைவன் பகைவரைக் கொல்லுகின்ற நீண்ட வேலினையுடைய நந்திவர்மனின் காஞ்சிபுரத்துப் பெண்களை நீ விரும்புகிறாய். எனவே நெஞ்சே நீ இப்பெண்களின் பூமாலை வாடினால் நீயும் வாடுவாயாக. அவர்களது உடல் பொலிவு பெற்றால் நீயும் பொலிவு பெறுவாயாக. அவர்களது புன்னகை வெளுத்துத் தோன்றினால், நீயும் வெளுத்துத் தோன்றுவாயாக அவர்களது இடை துவளுமாயின் நீயும் இடை துவள வேண்டும் என்கின்றான். இது தலைவன் தன்னுடைய நெஞ்சினை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுவதாகிறது. முன்னர்க் காட்டிய அகநானூற்றுப் பாடலிலும் தலைவன் தன்னெஞ்சினை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுகின்றதைக் கண்டோம். இந்தக் கூற்றுமுறை உத்தியை நந்திக் கலம்பக ஆசிரியரும் பின்பற்றியுள்ளார் என்பது தெளிவு.

குறை நயப்பித்தல்

அக இலக்கியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவொரு துறை ‘குறை நயப்பித்தல்’ என்பதாகும். தலைவன் தலைவியைக்கண்டு காதல் உணர்வுமேலிடத் தனது எண்ணங்களைத் தோழியிடம் தெரிவிக்கிறான். தோழி, தலைவியிடம் தலைவனின் எண்ணங்களைக் கூறுவதன் மூலம் தலைவியின் மனத்தை மாற்ற முயற்சி செய்வது. இதனைக் குறைநயப்பித்தல் என்று கூறுவர். இத்துறைப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தோழி கூற்றாகவே இருக்கும். சிறுபான்மை தலைவி கூற்றாகவும் வருவதுண்டு. அகநானூற்றில் கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார் என்ற புலவர் பாடிய பாடலைச் சான்றாகக் காணலாம்.

‘நகைநனி உடைத்தால் தோழி தகைமிகக்
கோதை ஆயமொடு குவவு மணலேறி
வீததை கானல் வண்டல் அயரக்
கதழ்பரித் திண்தேர் கடைஇ வந்து
தண்கயத் தமன்ற ஒண்பூங் குவளை
அரும்பு அலைத்து இயற்றிய கரும்பார் கண்ணி
பின்னுப்புறம் தாழக் கொன்னே சூட்டி
நல்வரல் இளமுலை நோக்கி நெடிது நினைந்து
நில்லாது பெயர்ந்தனன் ஒருவன் அதற்கே
புலவநூறு இருங்கழி துழைஇப் பலவுடன்
புள்ளிறை கொண்ட முள்ளுடை நெடுங்கோட்டு
தாழை மணந்து ஞாழலொடு கெழீஇப்

படப்பை நின்ற முடத்தாட் புன்னைப்

பொன்றேர் நுண் தாது நோக்கி

என்னும் நோக்கும்இவ் வழுங்கல் ஊரே”

அகநானூறு 180

தலைவி கூறுகிறாள். நான் தோழியருடன் பூக்கள் மிகுதியாக உதிராந்து கிடக்கக்கூடிய மணல் மேட்டில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது தேரை விரைந்து செலுத்திய வண்ணம் தலைவன் வந்தான். யான் வேண்டாத நிலையிலும் அவன் குவளை மலா;களைப் பறித்து என் கூந்தலில் சூட்டினான். என் உறுப்பு நலன்களை உற்று நோக்கினான். பின் ஏதோ எண்ணியவாறு விரைந்து சென்று விட்டான். நடந்தது அவ்வளவே. ஆயின் ஆரவாரம் மிக்க இந்த ஊர், என்ன செய்தது தெரியுமா? புலால் நாற்றம் வீசும் இந்தக் கழிமுகத்தில் உள்ள பறவைகள் ஒன்றாகத் தங்குவதற்கு இடமான தாழையைச் சார்ந்து புலிநகக் கொன்றையொடு பொருந்தி நம் தோட்டத்தில் நிற்கும் புன்னையின் பொன் போன்ற நுண்ணிய தாதினை நோக்கி என் மேனியையும் நோக்குகின்றது. இது மிகவும் நகையினைத் தருகின்றது' இது பாடலின் கருத்து.

தலைவனைச் சந்தித்ததால், கற்புக்கடம் பூண்டதால், தலைவியின் மேனி பொலிவுற்றுப் பொன்னிறமாக ஆயிற்று. இதனை உணர்ந்த ஊர்மக்கள், தலைவியின் மேனியையும் புன்னை மரத்தின் தாதினையும் மாறி மாறிப் பார்க்கின்றனர் என்பது கருத்து. தலைவனின் விருப்பத்தினையும் தோழி அறிவாள். எனவே தலைவனிடம் தலைவியின் குறை குறித்துக் கூறி விரைவில் வரைந்து கொள்ளச் செய்வாளாதலால் இப்பாடல் குறை நயப்பித்தலாயிற்று. இனி இத்தகைய அகத்துறை பிற்கால இலக்கியங்களில் எங்ஙனம் இடம்பெற்றிருக்கிறது என்பதைக் காணலாம்.

குறை நயப்பித்தல் - திருக்கோவையார்

திருவாசகம் பாடிய மாணிக்கவாசகர் பாடிய பிறிதொரு நூல் திருக்கோவையார் ஆகும். பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடக் கேட்ட இறைவனின் விருப்பத்திற்கிணங்கப் பாடப்பட்டது. திருக்கோவையார், இறைவனைத் தலைவனாகவும் மனித உயிர்களைத் தலைவியாகவும்கொண்டு அவை இறைவனுடன் இணைய அவாவி நிற்கும் உணர்வுகளைப் பாடுவது திருக்கோவையார். இதில் முழுவதும் அகத்திணைச் செய்திகளை இணைத்துப் பாடியுள்ளார் மாணிக்கவாசகர். திருக்கோவையாரில் அகப்பொருளுக்குரிய காட்சி, ஐயம், தெளிதல் முதலான பல அடிக்கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. குறை நயப்பித்தல் என்ற துறையிலும் மாணிக்கவாசகர் பல பாடல்களை அமைத்திருக்கிறார். அத்தகைய ஒரு பாடலைக் காணலாம்.

‘வரிசேர் தடங்கண்ணி மம்மர்கைம்

மிக்கென்ன மாயங் கொலோ

எரிசேர் தளிரன்ன மேனியன்

ஈர்ந்தழை யன்புலியூர்ப்

புரிசேர் சடையோன் புதல்வன் கொல்

பூங்கணை வேள்கொலென்னத்

தெரியேம் உரையான் பிரியான்

ஒருவன்இத் தேம் புனமே”

திருக்கோவையார், 83

இப்பாடலில் தலைவன் ஒருவன் தலைவியின்மீது மையல்கொண்டு அவள் எண்ணக் குறிப்பினையும் அறிந்துகொள்ள இயலாமல், அதேசமயம் தலைவியைத் தலைவியிடம் அவனைப் பற்றிப் பேசுகிறாள். அவனுடைய நிலையைக் கண்ட தோழி தலைவியிடம் அவனைப் பற்றிப் பேசுகிறாள். ‘செவ்வரி ஓடிய கண்களையுடைய பெண்ணே

நெருப்பைச் சேர்ந்த தளிர் போன்ற மேனியை உடையவனாகவும் தழைகளை யுடையவனாகவும் அந்த இளைஞன் தோன்றுகிறான். பெரும்பற்றப்புலியூரின் தலைவனின் (சிவன்) மகன் போலவும் தோன்றுகிறான். மலர்க் கணைகள்கொண்டு கரும்பு வில்லுடன் துன்பம் வெய்யும் காமவேள் போலவும் தோன்றுகிறான். உண்மையில் இவன் யாரென எங்களால் முடிவு செய்ய இயலவில்லை. தன் மனத்தில் உள்ள குறை இன்னது என்று கூறவும் இல்லை. இந்த இனிய புனத்தைவிட்டு நீங்கிச் செல்லவும் செல்லான். என்னவென்று புரிந்துகொள்ள இயலாதமுறையில் இங்கேயே காத்திருக்கிறான். எங்களுக்கு எதுவும் புரியவில்லை என்று தோழி தலைவியிடம் கூறுவதாக இப்பாடலின் அமைப்பு உள்ளது. இப்பாடலுக்கு எழுதப்பட்டுள்ள கொளுப்பகுதியில்

‘ஒளிநுறு வேலவன் தளர்வுறு கின்றமை

இன்மொழி யவட்கு மென்மொழி மொழிந்தது”

என்ற கருத்தும் கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவன் காதல் உணர்வின் காரணமாகத் தளர்ச்சியடைவதைத் தலைவியிடம் தோழி கூறியது என்பது இதன் பொருள். இதன்படி கிளவித் தலைவனாகிய உயிர், இறையுடன் இணையும் நிலைக்காகக் காத்திருக்கிறது. ஏங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்து புலப்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றது. இப்பாடலில் மேற்போக்கான புறநிலைப் பொருள் காதல் உணர்வு. ஆனால் பேரின்பப் பொருள் ‘அருள் பணி மொழியால் அரற்(கு) அறிவுறுத்தல்’ என்பதாகும். இதனால் இதில் கிளவித் தலைவி உயிராகிய கிளவித் தலைவனின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு அருளவேண்டும் என்ற செய்தி இப்பாடலில் கூறப்படுகின்றது. இதில் வரும் தலைவன் கிளவித்தலைவன் என்றும் அவன் ஒரு மானுடப் பெண் மீது காதல்கொண்டதைத் தோழி தலைவியிடம் எடுத்துக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்திருப்பதாகச் சைவப் பெருமக்கள் தெரிவிப்பர். பிறகு இதில் எல்லையற்ற பரம்பொருள் எவ்வாறு குறிக்கப்படுகின்றதோ என்ற வினாவிற்கு ‘எரிசேர் தளிரன்ன மேனியன், ஈந்தழையன் புலியூர்ப் புலிசேர் சடையோன்’ என்ற தொடரே விடையாகும்.

திருக்கோவையாரின் தலைவன், பாட்டுடைத்தலைவன், கிளவித் தலைவன் என்ற விவாதங்களைத் தாண்டி சங்க இலக்கியத்தின் ‘குறை நயப்பித்தல்’ என்ற துறையானது திருக்கோவையாரில் மீண்டும் ஒருமுறை வேறு வடிவத்தில் வேறு காரணங்களுக்காக எடுத்தாளப்பட்டிருப்பது என்பது சிறப்பான செய்தியல்லவா? செவ்வியற் கால இலக்கிய மரபுகள் மீண்டும்மீண்டும் தங்கள் இருப்பினைப் பல்வேறு காலகட்டங்களின் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கின்றன என்பது செவ்வியற் கால இலக்கியங்களின் ஆளுமைக்குத் தக்க சான்றாகும்.

வரைவு கடாதல்

சங்க இலக்கிய அகப்பாடல் துறைகளுள் இன்றியமையாத துறை ‘வரைவு கடாதல்’ ஆகும். களவுக் களத்தில் ஒழுகி வந்த தலைவனின் எண்ணப் போக்கினை உணர்ந்து, அதனை மடக்கிப் பிடித்துச் சமூக மரபுகளில் தலைவனைப் பொருத்த உதவுவது ‘வரைவு கடாதல்’ என்ற துறையேயாகும். தனிமனிதனாக இருந்த தலைவன் சமூக மனிதனாக மாற உதவுவது - மாற்றுவது - இத்துறை எனில் அது மிகையான கூற்றல்ல. களவினைக் கற்பாக மாற்றக்கூடிய முயற்சியின் வடிகால்தான் வரைவு கடாதல் துறை. சங்க அகப்பாடல்களுள் வரைவு கடாதல் துறையில் நூற்றுக்கணக்கான பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இவை பண்டைத் தமிழரின் மாண்புமிக்க வாழ்க்கையை விளக்குகின்றன. தோழி என்ற

கதைமாந்தரின் உரையாடல் திறனை நன்கு விளக்குகின்றன. களவொழுக்கத்தில் தலைவியானவள் தலைவனை நாள்தோறும் காணவியலாமல் துன்புறுவதையும் தலைவன் தலைவியைக் காண வரும்போது ஏற்படும் துன்பங்களையும் எடுத்துக்கூறி விரைவில் தலைவியைத் திருமணம் செய்துகொண்டு, கற்பு வாழ்வைத் தொடங்குமாறு தோழி அறிவுறுத்துவது (உ.வே.சாமிநாதையர், குறுந்தொகை, நூலாராய்ச்சி, ப.74) இத்துறை குறுந்தொகையில் வரைவுகடாதல் துறையில் அமைந்த பாடல் ஒன்றைக் காணலாம்.

‘வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்

சார னாட செவ்வியை யாகுமதி

யார்தறிந்திசி னோரே சாரற்

சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கியவள்

உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே”

குறுந்தொகை, 18

கபிலர் பாடிய இப்பாடல், வரைவு கடாதல் துறைக்குத் தக்க சான்று: ‘சிறிது மூங்கில் மரங்களால் சூழப்பட்டதும் பலா மரங்கள் நிறைந்ததுமான மறைநாட்டின் தலைவனே பலாமரத்தின் சிறிய கிளையில் மிகப்பெரிய பழம் தொங்கிக் கொண்டு எந்நேரமும் கிளை முறிந்து விழும் அபாயத்தில் உள்ளது. அதைப்போல் இத்தலைவியின் உயிர் மிகவும் சிறிது அவள் உன்மீது கொண்டிருக்கும் காதல் உணர்வு மிகவும் பெரிது. இந்த நிலையை அறிந்தவர் வேறு எவருமில்ர் (நான் மட்டுமே) அறிவேன். ஆதனால் அவளது உயிருக்கு ஊறு ஏற்படும் முன்னர் நீ அவளை வரைந்து கொள்ளுக. அதற்கான செவ்வி உடையவனாக நீ வேண்டும் என்று தோழி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்திருக்கிறது. இப்பாடலுக்கு உ.வே.சாமிநாதையர் வரைந்திருக்கும் விளக்கவுரை (உ.வே.சா. குறுந்தொகை, ப.44-45) மிக உயர்வானது.

வரைவு கடாதல் - மதுரைக் கலம்பகம்

சங்க இலக்கியங்களில் புகழ்பெற்ற வரைவு கடாதல் துறை, அதன் அமைப்பு முறை பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்களில் பெரிதும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. கலம்பக இலக்கியங்களுள் ஒன்றான ‘மதுரைக் கலம்பகம்’ இத்துறையை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. குமரகுருபரர் இயற்றிய மதுரைக் கலம்பகம் மதுரையின் முழுமுதற் கடவுளான சொக்கநாதரின் சிறப்புக்களை விதந்தோதுவது. அவ்வகையில் சொக்கநாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு அவர் மீது தலைவி காதல்கொண்டதாகவும், அவளை விரைவில் வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் தோழி கூறும்முறையில் பாடல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இனி, பாடலைக்காணலாம்.

‘போராணை முதுகுறைப்பப் பொறையாற்றும்

சினகரத்துப் புழைக்கை நால்வாய்க்

காராணைப் போர்வை தழீ வெள்ளாணைக்கு

அருள்சுரந்த கடவு ளேயோ

ஓராணை முனைப்போருக்குக் கொருகணை தொட்டு

எய்திடு நீர் ஒருத்தி கொங்கை

ஈராணை முனைபோர்க்கும் வல்லீ-ரே

லொரு கணைதொட் டெய்தி டீரே’

-மதுரைக் கலம்பகம், 18.

இப்பாடல் இறைவனின் வீரச் சிறப்புகளைக் கூறுவதுடன், அவனை விரும்பும் தலைவியின் துயரையும் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இதில் சிவபெருமானின் இருந்த கோலத்தையும் வெற்றிச் சிறப்புகளையும் குமரகுருபரர் விளக்குகிறார். ‘போர்த்திறம் மிகப்பெற்ற எட்டு யானைகளின் முதுகில் உறைக்கக்கூடிய தன்மையுள்ள விமானத்திலே நீ அமர்ந்திருக்கின்றாய் (அதாவது மதுரைத் திருக்கோயிலின் விமானம் எட்டு யானைகள் சுமக்கும்படியான வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது பொருள்.) கரிய யானை ஒன்றின் தோலினைப் போர்வையாகப் போர்த்தி இருக்கிறாய். இந்திரனின் ஐராவதம் என்ற வெள்ளை யானைக்குச் சாப நீக்கம் தந்தாய். ஒரு யானையுடன் ஏற்பட்ட போரை முடிப்பதற்கு ஓர் அம்பைத் தொடுத்து எய்ய உண்மையிலேயே வலியவன்தானென்றால் இப்பெண்ணின் கொங்கைகளான இரண்டு யானைகள் செய்யும் போரை முடிக்க ஓர் அம்பை நீ எய்து விடலாமே” என்று கேட்டுக்கொள்வதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடலில் சொக்கநாதரின் கோயில் விமானம் எட்டு யானைகளால் தாங்கப்படுவதான அமைப்பு, தாருகாவனத்து முனிவர்கள் ஏவிய ஒரு யானையை இறைவன் அழித்து அதன் தோலினை மேலாடையாகப் புனைந்துகொண்ட செய்தி, விக்கிரமபாண்டியன் என்னும் மன்னனைக் கொல்ல ஏவப்பட்ட யானையைச் சிவபெருமான் வீரனாகச் சென்று அழித்த செய்தி, இந்திரனின் வெள்ளை யானை கடம்ப வனமாகிய மதுரையில் சாப நீக்கம் பெற்றது முதலான புராணச் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. உண்மையில் இப்பாடலின் முதன்மை நோக்கம் என்பது மேற்குறிப்பிட்ட புராணச் செய்திகளைப் புனைந்து இறைவனின் பெருமைகளைப் போற்றுவதேயாகும். எனினும் அதை ஒரு தோத்திர முறையில் கூறாமல் இலக்கிய நயம் தோன்றக் கூறுவதற்கு ‘வரைவு கடாதல்’ துறையின் அமைப்பைக் குமரகுருபரர் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதே இங்கு முதன்மையாகக் கருதத்தக்க செய்தி.

மேலும் பல மரபுகள்

சங்க இலக்கிய அகமரபுகளான கைக்கிளை, மடலேறுதல், தலைவி தன் மெலிவு கண்டிரங்கல், தலைவியின் நிலைகண்டு செவிலி வருந்தியது. இடைச்சுரத்து எண்ணி வருந்துதல், புறத்திணை மரபுகளான போர் பாடுதல், பாடாண்திணை மரபுகள், கொற்றவள்ளை, பூவைநிலை போன்ற எண்ணிறந்த செவ்வியல் இலக்கிய மரபுகள் பிற்காலப் புதுச் செவ்வியல் இலக்கியங்களான சிற்றிலக்கியங்களில் மீண்டும் உயிர் பெற்றன. செவ்வியல் இலக்கியத்தின் அடிப்படைப் பண்பான ‘காலங்கடந்து நின்றல்’ என்னும் கருத்தின் வலிமையையும் உண்மையையும் இவ்வகையான ஒப்பீட்டுப் பார்வைகளின் மூலம் உணரலாம். செவ்வியல் இலக்கியங்களின் திணை, துறை, கூற்றுமரபுகள் இன்றைய நவீன இலக்கியங்களின் மீதும் தடம் பதித்துள்ளன. இது குறித்த ஆய்வுகளும் இன்று நடைபெற்று வருகின்றன. ஆங்கிலப் புதுத் திறனாய்வாளரான டி.எஸ்.எலியட் கூறியதைப் போல, முற்கால இலக்கிய ஆசிரியர்கள் பல நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தோன்றுகின்ற பிற்கால இலக்கியங்களிலும் தங்கள் இருப்பை உறுதி செய்துகொண்டே இருக்கின்றனர்.